

Hackers och crackers är småpotatis

Jörgen Städje, dator-tekniker från Södertälje, tycker att rapporteringen om den amerikanska datamasken varit överdriven. Staten, elektromagnetiska störningar och urusla avskärmningar av datorer anser han vara betydligt farligare än hackers och crackers.

Det var en intressant historia, den amerikanska datamasken som uppträdde hösten 1988. Plötsligt skriver alla tidningar om virus, maskar och hackers och verkar liksom lyfta på skynket och storögt glutta in i en värld de har väldigt dimmiga begrepp om. De publicerar sitt scoop, släpper tillbaka skynket och förstår lika litet som förut.

Ska vi börja med nomenklaturen. Skilj på hackers och crackers. Hackers är vänliga personer som ägnar all sin fri-

JÖRGEN STÄDJE från Södertälje hör till den nya generationen datorspecialister. Han är insatt både i maskinkonstruktionen (hårdvaran) och i språken (mjukvaran). Han sysslar också med utbildning i branschen och med tekniska översättningar. FOTO STEFAN SWEDNER

tid åt att skriva trevliga program för sin egen och andras glädje. Ett elegant sätt att lösa ett problem är en "hack". Crackers, däremot, är brottslingar. Inte många tidningar har insatt detta eller brytt sig om att ta reda på skillnaden. Eller kanske förstätt den... Hac-

kers får lida mycket av att ständigt utmålas som ogärningsmän.

DEBATT:

Debattredaktör Erland Rost
Telefon 08-665 18 22

Det är inte crackers som är vårt verkliga problem i det datoriserade samhället. Den verkliga faran är staten. Jag har flera gånger läst vittnesmål av svenska fiskare som uppbringats av ryska krigsfartyg och förts till rysk hamn för förhör. Där har det visat sig att de ryska myndigheterna har haft alla personuppgifter om fiskaren tillgängliga på tangentbords avstånd.

Var har de fått uppgifterna från? Den trista sanningen är nog att de inte ens behövt begå något datorbrott för att få den. Staten säljer de uppgifter man tvingat ifrån oss med hot om straff, till vem det än vara må. (Det är därför du och jag får så mycket skräp i brevlådan varje vecka. Direktreklam kallas det.) Att de skulle ha stulit informationen tror jag inte på, därför att det helt enkelt är onödigt. Det räcker med att våra östliga vänner har köpt in-

formationen genom någon svensk bulvan.

Ett hot, många tiopotenser farligare än crackers och virus, är EMP. EMP (elektromagnetisk puls) ska vi väl förhoppningsvis inte behöva råka ut för, men när våra kamrater i öst och väst smäller nästa atombomb utanför atmosfären, har du och jag inte ett rött öre kvar att leva för. Pengarna existerar bara som ettor och nollor. Stannar datorerna försvinner pengarna. Sveriges ekonomi upphör att existera.

Staten har inget befolkningsregister, NT inget tryckeri och företagen, universitetet och bankerna har inget datanätverk och inga datorer längre. Vi har inte ens en transistorradio eller TV längre. Har du en bil med elektronisk tändning, kan du glömma den också.

En EMP-puls gör överslag i varenda liten transistor på hela den kontinent ovanför vilken bomben briserar och i ett slag är alla dessa apparater oanvändbara.

Ett liknande problem, EMI (elektromagnetiska störningar), som berör oss mera till vardags, är Televerkets nya moderna telefoner och telefonsvarare, som inte tål åska. Dem har man ingen kostnadsfri ser-

vice på vid åskskador.

Medvetandet om EMI är mycket dåligt i elektronikbranschen idag. Våldigt få kan bygga störsäker elektronik, som inte bara svarar upp mot SEN-normen, utan som också tål det verkliga livet på verkstadsgolvet.

Det är bra att Ny Teknik tar upp problemet med datorer som läcker och faran om viktig data kommer i orätta händer, men försök se de verkliga farorna. Att en cracker skriver ett finurligt virus är ingenting mot vad de verkliga "brottslingarna" kan åstadkomma utan att begå något brott. Jag vet av erfarenhet att datorsäkerhet är en chimär.

Det företag eller den myndighet som har problem med läckande datorer skall inte komma till massmedia och Polisen och klaga, utan de ska skämmas för att de inte har satt upp tillräckliga spärrar. Det finns ingen anledning att ömka dem. Alla vet om problemen, alla känner lösningarna, spärrarna finns, men kostar pengar och ansträngning att införa. Innan man har spärrarna skall man inte utsätta sig för fara genom att koppla sig till datornät. Enkelt.

JÖRGEN STÄDJE